

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ УКРАЇНИ

Іванова Яна Сергіївна,

студентка 2 курсу факультету міжнародних економічних
відносин та туристичного бізнесу,
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
y.ivanova@ukr.net

В теперішній час роль міжнародних організацій у світовому співтоваристві неухильно зростає. Це пов'язано з процесами, які відбуваються у геополітики в епоху глобалізаційних перетворень. Різновекторна спрямованість економічних інтересів країн призводить до конфліктних ситуацій, які треба вирішувати. Саме тому, міжнародні організації виконують роль арбітра в регулюванні конфліктів інтересів.

Україна є членом багатьох міжнародних організацій, таких як ООН та її спеціалізовані установи, Рада Європи, ОБСЄ, ГАТТ/СОТ тощо. Вхідження у міжнародні організації грає велику роль у розвитку країни, економічної потужності, конкурентоспроможності та підвищенні рівня життя.

Україна у 1992 році стала членом Міжнародного Валютного Фонду (МВФ), який виділяє гроші на розвиток, реконструкцію країни та погашення раніше взятих кредитів. Вступ України до МВФ і співробітництво з цією фінансовою організацією викликає неоднозначну оцінку як серед економістів, політиків так і простих громадян України. Позитивним у цієї співпраці є дострокові і дешеві кредити, які отримала Україна у скрутні 90-і роки, коли отримала незалежність.

Завдяки наданій підтримці була дещо послаблена проблема фіскального дефіциту, оскільки транші МВФ сприяли погашенню зовнішніх зобов'язань уряду і покрили касові розриви для виплати пенсій та зарплат. Фінансові «вливання» МВФ дозволили підтримати стабільність національної валюти

(наскільки це було можливим в той час) і в перспективі сприяли проведенню грошової, податкової, пенсійної реформи в Україні.

Але, крім позитивних наслідків співробітництва з МВФ існує і ряд негативних, серед яких залежність України від зовнішніх кредитів. МВФ блокує свободу дій в питаннях економічної політики нашої країни і робить уряд підконтрольним своїм вимогам щодо надання наступного траншу кредиту. При цьому зростає зовнішня заборгованість, так як Україна виплачує як основну суму позики, так і відсотки. На сьогодні, Україна є одним з головних боржників МВФ, борг якої налічує, приблизно 9 млрд. доларів [1, с. 31; 2].

Велике значення є членство нашої країни в ООН. Україна у 1945 р. стала однією з держав-співзасновниць ООН. Про високий авторитет нашої держави в ООН як у вказаний, так і в новітній періоди її розвитку, свідчить її неодноразове обрання до Ради Безпеки ООН – органу, на який країнами-членами ООН покладено головну відповідальність за підтримання міжнародного миру та безпеки [3].

Україна є членом ЮНЕСКО – Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури з 1954 року. Метою співробітництва України з ЮНЕСКО є використання в національних інтересах міжнародного досвіду співпраці у галузях компетенції цієї організації – освіти, науки, культури, інформації та комунікації [4].

Одним із важливих аспектів, який визначає активність України та її роль у діяльності ЮНЕСКО, є участь у керівних та програмних органах ЮНЕСКО. На території України налічується 7 найменувань світової спадщини, які включено до списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО:

1. Собор святої Софії та прилеглі чернечі будівлі в Києві, Києво-Печерська Лавра.
2. Ансамбль історичного центру м. Львова.
3. Транскордонний (10 країн) об'єкт науково-культурної спадщини «Дуга Струве».
4. Об'єкт природної спадщини Букові праліси Карпат».
5. Резиденція Буковинських та Далматинських митрополитів.

6. Дерев'яні церкви Карпатського регіону України.
7. Стародавнє місто Херсонес Таврійський та його хора [4].

Крім того, станом на сьогодні у переліку об'єктів-кандидатів на включення до списку всесвітньої спадщини знаходяться 16 українських об'єктів.

Вступ України до Світової організації торгівлі став важливим чинником щодо формування репутації та іміджу, який допоміг почати переговори з приводу створення зони вільної торгівлі (ЗВТ) з Європейським Союзом. Це сприяло лібералізації торговельних відносин, зниженню мит, спрощенню митних формальностей тощо.

Отже, співпраця з міжнародними організаціями, сприяє вирішенню багатьох економічних, культурних, торговельних і соціальних проблем України. Крім того, вона свідчить про прагнення України інтегруватися у світову економіку і допомагає зробити суттєві кроки у цьому напрямі.

Список використаних джерел:

1. Вонсович В. О. Вплив міжнародного кредитування на стан та перспективи розвитку економіки України. *Наука України. Перспективи та потенціал*: матеріали II Всеукр. наук.-практ. заочної конф., Дніпро, 2011. С. 31.
2. Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду. URL: <http://www.imf.org> (дата звернення: 27.09.2019)
3. Міністерство закордонних справ України. URL: <https://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations/uno> (дата звернення: 27.09.2019)
4. UNESCO World Heritage Centre – The Criteria for Selection. URL: <http://whc.unesco.org/en/statesparties/ua> (Last accessed: 27.09.2019).

Науковий керівник: Алексєєва Тетяна Іванівна, доцент кафедри туристичного бізнесу та країнознавства Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, канд. екон. наук, доцент.